

Подих ночі

Олександр Чалий

Розсипані зірки мов діаманти,
І місяць віковичний на престолі.
А сиві хмари, віддані мігранти,
приховують світило мимоволі.

Дивує ніч своїми кольорами,
Пливуть у небі хмари поверхові,
Їх контури підсвічені зірками,
Під місяцем мов хвилі пурпурові.

Окреслені контрастами дерева,
Шепоче вітер граючись у листі,
Таємна і магічна атмосфера,
Панує у замореному місті.

Містичні тіні під серпанком неба,
Час ніби ненароком зупинився,
Зростає у гармонії потреба,
аби наш світ до ранку відновився.